

Lopputyö Sara Hildén -akatemia

Hullu

Aamu Nurmi

Lopputyö 2023-2024

Minä kuvantekijänä - Johdanto.....	1
Katsaus syventäviin opintoihin 8. - 10. vsk.....	2
Suhde taiteeseen syventävien opintojen aikana.....	2
Lopputyön aihe ja tavoitteet.....	3
Lopputyön tekniikan ja välineiden valinta.....	3
Lopputyön työskentelyprosessi.....	3
Itsearviointi.....	4

Minä kuvantekijänä - Johdanto

Olen Aamu Nurmi ja tämä on viimeinen vuoteni Sara Hildén -kuvataidekoulussa. Aloitin harrastukseni akatemiassa kun olin 1. luokalla, eli 11 vuotta sitten. Olen jo taaperosta asti ollut hyvin taiteellinen ja luova, mutta mitä enemmän ikää on tullut, sitä enemmän taiteen tekeminen on jäänyt kuvataidekoulun varaan. Kuvataidekoulu on aina ollut turvallinen paikka, jossa olen voinut irrottautua arjesta, ja vain keskittyä omaan työhön ja tekemiseen. Kuvataiteen tekemisessä minua inspiroivat asiat, kuvat, esineet ja ihmiset joita näen esimerkiksi kaduilla tai sosiaalisessa mediassa.

Käyn aina silloin tällöin mielenkiintoisissa museoissa, kun löydän itseä kiinnostavan näyttelyn. Yksi mieleenpainuvimmista museoista oli New Yorkin Metropolitan Museum of Art. Taiteen määrä, upeat taideteokset sekä koko museo olivat uskomattoman hienoja.

Katsaus syventäviin opintoihin 8. - 10. vsk

Syventävien opintojeni aikana olen osallistunut moniin mielenkiintoisiin työpajoihin. Näistä suosikkejani olivat maalaus ja piirustus. Ennen syventävien opintojen alkua, olin asettanut omiksi tavoitteiksi kuvataiteen tekemisessä kehittymisen, taidehistoriaan ja taiteen vaikutuksiin syventymisen sekä saada selkeämmän kuvan siitä, millainen kuvataiteen tekeminen on minulle mieluisinta. Sanoisin, että tavoitteet ovat onnistuneet hyvin. Olen löytänyt tekniikat ja kuvataiteen tekemisen muodot, joista pidän eniten. Koen, että minulle on vuosien aikana muodostunut oma tyyli ja itselle mieluisat aiheet, joita hyödynnän töissäni.

Olisi ollut hyvin mielenkiintoista paneutua enemmän varsinkin taidehistoriaan, mutta se on valitettavasti jäänyt aika vähäiselle. Taidehistoria voisi hyvinkin olla sellainen asia, johon voisin perehtyä vielä kuvataidekoulun opintojen jälkeenkin. Taiteen vaikutuksista ihmisiin olen oppinut vuosien varrella jonkin verran, ja koen ymmärtäväni sitä paremmin. Taide sekä kuvataide ovat tärkeä osa kaikkia maailman kulttuureita. Taiteella on kulttuurisen merkityksen lisäksi paljon merkitystä ihmisten omissa elämässä.

Suhde taiteeseen syventävien opintojen aikana

Taidekäsitykseni on muuttunut syventävien opintojen aikana jonkin verran. Koen näkeväni taiteen nykyään avoimemmin ja rennommin kuin ennen. Omassa työskentelyssä en enää pelkää virheitä tai suunnitelmien muutoksia kuten ennen. Osaan myös nykyään tehdä abstraktimpia teoksia, joka on ollut ennen syventäviä opintoja minulle haasteellisempaa. Palautteen vastaanottaminen ja omasta työstä sekä työn teemoista puhuminen on tullut minulle syventävien opintojen aikana helpommaksi ja luontevammaksi.

Ainoa selvästi kantaaottava teokseni kuvataidekoulussa on ollut 10 vuosikurssin (nykytaide) yhteinen muraali. Ryhmämme yhteisen muraalin teemana oli ilmastonmuutos. Oman lopputyön aiheeksi valikoitunut tunteiden ilmaisu on minulle aika uusi teema, jota en ole ennen käsitellyt teoksissani ainakaan näin selvästi.

Lopputyön aihe ja tavoitteet

Lopputyöni nimi on *Hullu*. Lopputyöni kertoo tunteista sekä tunteiden ilmaisun vaikeudesta. Teoksen sanoma on minulle henkilökohtainen, koska työ kuvaa sitä, kuinka vaikealta tunteet ja niiden ilmaisu minusta välillä tuntuvat. Olen aina ollut hyvin vahvasti tunteva ihminen. Tunteet vaihtelevat nollassa sataan vain hetkessä, enkä usein pysty pitämään kiinni ajatusteni juoksusta.

Työllä haluan korostaa sitä, että on hyväksyttävää tuntee olevansa hukassa, ja että negatiiviset tunteet kuuluvat elämään. Halusin myös teoksella näyttää, kuinka “rumaksi” tai “hankaliksi” usein kuvatut tunteet voivat olla kauniita. Tämän lopputyön tekemiseen käytetyn vuoden aikana olen oppinut paljon itsestäni. Uskon sen heijastuvan osittain myös lopputyön tekemisestä.

Vaikka työ lopulta kuvastaa omaa ajattelua ja tunteitani, uskon silti ainakin jonkun pystyvän samaistumaan työhöni ja sen sanomaan. Olen tyytyväinen työhöni sanomaan, jos yksikin itsensä oudoksi, vaikeaksi tai jopa *Hulluksi* tunteva ihminen saa työstäni itselleen ymmärrystä ja voimaa.

Lopputyön tekniikan ja välineiden valinta

Halusin haastaa itseäni työn koolla, mutta valita itselleni tutun ja mieluisan toteutustavan. Piirtäminen on aina ollut itselleni luonnollisin ja mukavin taiteen tekemisen muoto. Siksi päätin toteuttaa lopputyöni lyijykynillä piirtäen. Tavallisesta piirtämisestäni poikkeavaa tässä työssä on työn koko. Pienestä asti olen tykännyt piirtää pientä ja pikkutarkkaa kuvaa pienelle paperille. Siksi halusinkin haastaa itseäni työn koossa, vaikka tekniikka olikin hyvin tuttu.

Lopputyön työskentelyprosessi

Ensimmäinen vaihe työskentelyssä oli suunnittelu. Tämä vaihe vei minulta jonkin verran aikaa, mutta olen kiitollinen, että jaksoin suunnitella työtä hyvin. Lopulta työtä tehdessä suunnitelmani muuttuivat aika paljon. Tiesin lähes heti haluavani ilmaista työlläni tunteita,

mutta en ollut varma toteutustavasta, tai tarkasti siitä, miksi halusin kuvata tunteita. Työskennellessäni minulle selkeni työn päämäärä ja sanoma.

Teos eteni reipasta tahtia aloittaessani varsinaisen työn tekemisen. Jossakin kohtaa vuotta olin paljon kipeänä, jonka seurauksena työn eteneminen keskeytyi. Aluksi tuntui vaikealta päästä takaisin työn tekoon. Tein työtä paljon kotona, koska sen kuljettaminen oli kokonsa vuoksi suhteellisen haasteellista.

Kollaasimainen lopputulos syntyi vasta työn tekemisen loppumetreillä. Suunnitteluvaiheessa olin ajatellut kollaasimaisen teoksen tekemistä, mutta ajatus tippui pois työtä tehdessä, koska en silloin kokenut sen sopivan työhön. Lopulta kuitenkin päädyin palaamaan ideaan kollaasista. Työssä olevat pienet kuvat kuvastavat päässäni vallitsevaa ajatusten sekamelskaa, josta on usein vaikea saada selkoa.

Ainoa ongelmakohta työskentelyssäni oli ajankäyttö. Jälkeenpäin tarkasteltuna olisin voinut aikatauluttaa tekemistäni paremmin. Esimerkiksi suunnitteluvaiheesta työskentelyyn olisin voinut siirtyä aikaisemmin. Keväällä tuntui, että aika loppuisi kesken, ja etten saisi työtä valmiiksi. Kannustamalla ja motivoimalla itseäni työn tekemiseen sain työn lopulta ajallaan valmiiksi.

Itsearviointi

Ensinnäkin olen tyytyväinen siihen, että sain työn ajallaan valmiiksi ja että en luovuttanut kesken kaiken. Minulle on usein ollut vaikeaa pitää mielenkiinto yllä yhteen työhön näin

pitkän aikaa. Vaikka työssä muuttui moni asia sen edetessä, olen ylpeä lopputuloksesta. Olen ylpeä työn sanomasta sekä sen henkilökohtaisuudesta. Välillä työtä tehdessä meinasi mennä hermot, kun työ ei näyttänyt siltä kuin olisin halunnut. Lopputulos on lopulta mielestäni miellyttävä, enkä muuttaisi siinä mitään.